

Không giờ

Ta đến không để được phục vụ nhưng là phục vụ.

"....Một vật vô tri, vô giác, dù nó tầm thường đến đâu đi nữa, vậy mà khi sử dụng đúng cách, đặt đúng chỗ, nó không thể thiếu được, ích lợi vô song.

Con người, một kiệt tác tuyệt vời của Thượng Đế, có hồn-trí-xác, được Ngài trao quyền làm chủ mọi tạo vật, nếu biết đoàn kết cộng tác với nhau, thì sinh ra vô vàn phép lạ.

Tìm đâu xa, phép lạ đó xảy ra đúng lúc không giờ, thứ bảy 17. 02. 2007 tại hi trường Belfaux, tổ chức xuân Đình Hội, do Cộng Đoàn Công Giáo Fribourg đảm trách. Khi xướng ngôn viên vừa tuyên bố chấm dứt chương trình, với lời cảm ơn và cầu chúc quan khách thượng lộ bình an, thì không ai bảo ai, chẳng có lãnh đạo, muôn người như một, đồng loạt đứng lên hăng hái dọn dẹp cái... nhà bếp vô trật tự kia. Đông lắm, nam phụ lão ấu có đủ, họ vui vẻ làm việc. Nhiệt độ về đêm đã xuống thấp rồi mà có người đổ mồ hôi nhễ nhãi, có khuôn mặt hầu như chưa xuất hiện bao giờ cũng ở lại.

Các Bạn thân yêu, cho phép tôi trân trọng gọi tên từng Bạn nhé. Ai trả lương cho các Bạn ? Ai nối kết chúng ta lại trong cùng một công tác ? Các Bạn học ở đâu một tinh thần phục vụ vô vị lợi như vậy ? Tại sao các Bạn chưa lên giường lúc không giờ như mọi người ? Không một lời kêu gọi, sao các Bạn lặn sả vào cái đồng... xú uế đó mà vẫn cất lên tiếng cười, lời ca ? Ai nhờ Anh lặng lẽ âm thầm tháo gỡ âm thanh ? Chị kia nữa, con đứa ngủ vùi, đứa đang mếu khóc, sao không ngừng lau nhà, đưa chúng về ? Em không biến đi, khi nghe lời trách cứ vô lý đang khi ra sức làm không thù lao ? Cháu đổ bia thừa vào xô, bỏ rác vào thùng thay cho ai vậy ? Còn bao nhiêu câu hỏi, vừa làm vừa quan sát xem, đó không phải là những phép lạ sao ? Cần chi Chúa xuất hiện, 'vung tay, hò hét' mới tin. Chúng ta đoàn kết, mọi người sẽ kết đoàn với chúng ta.

Một thế giới, trong đó mọi người biết phục vụ nhau; một địa cầu đoàn kết, yêu thương; một dương gian muôn tạo vật biết chia cơm sẻ áo; một trần hoàn nhìn tứ phía chỉ thấy quảng đại, bác ái thì chắc chắn gươm giáo, súng đạn sẽ trở thành lưỡi cày, cán cuốc, ích lợi cho nhiều triệu triệu người.

Là tham dự viên như các Bạn, tôi cứ phập phồng, âu lo : *'mình đã làm đủ chưa ? đã đóng góp gì cho tổ chức ? Tôi là khách bàng quan, là một tham dự viên hay một người đứng trong Ban tổ chức ?'* Những âu lo đó thật vô bổ, rỗng thừa, bởi chẳng phân

biệt ngoài-trong ban tổ chức, với sức chung, chúng ta hoàn tất công việc trước giờ ấn định.

Bạn ơi ! đang lúc ra sức làm việc không công, nếu nghe đâu đó một lời bất nhã, xin Bạn quảng đại. Thử nghĩ xem, một công nhân được trả lương, khi phạm luật, chủ hãng mời vào văn phòng, lễ phép chỉ những điều sai quấy, nếu công nhân đó không nghe thì chủ có quyền sa thải, đâu cần những lời 'dao to búa lớn.' Phần các Bạn, chẳng lương bổng, chức vụ, lấy quyền gì hạch hỏi các Bạn. Cho phép tôi đứng về phe các Bạn chống lại người ăn nói thô bạo, thô bỉ, thô lỗ kia nếu có. Người hăng hái có thể làm nhiều việc, ôm mọi việc, hùng hục thực hành lắm việc, kẻ lười biếng có thể tránh né, đẩy đưa việc, nhưng họ không buộc anh em đồng đội phải như họ, như thế việc đó không là hồng ân Chúa trao ban, nhưng là việc của cá nhân họ, nên nếu có ai không nghe lời, họ đâm ra bực mình, làm sai một chút thì hậm hực. Thật lạ lùng có người trách cứ anh em mình làm chưa đủ đang khi đứng chỉ tay năm ngón. Như thế nào mới là đủ ? rồi buông ra những lời cầu thả. Giả như làm có lương bổng, uy quyền, tiền hô hậu ủng, thì loại người này sẽ gây khốn đốn cho tha nhân và chưa chắc đến lượt họ, bởi Thiên Chúa sẽ cho xuất hiện nhiều ngu dân để thực hiện những việc cả thể, phi phạm; Ngài chọn người tầm thường để làm nên những việc phi thường; Ngài nâng người bé mọn và đánh tan phường kẻ ngạo. Ngay cả khi ai đó có khả năng vá trời lấp biển, thực hiện những chuyện kinh thiên động địa, truyền lệnh cho núi từ chỗ này dời đi chỗ khác, thử hỏi những việc đó có vinh vang gì cho Chúa? người hèn mọn nhất trên thiên đàng dễ dàng làm được những chuyện hơn thế nữa; cao cả tựa Gioan Tẩy Gia cũng chỉ là người bé nhất trong nước trời; hung đồ Satan kia, Chúa chúc dữ một lời, muôn đời trong biển lửa. Phục vụ Cộng đoàn là phục vụ Giáo Hội, mà phục vụ Giáo Hội chính là phục vụ Chúa. Do đó phục vụ là một vinh dự, hãnh diện và sinh vô vàn ích cho linh hồn ấy. Tinh thần phục vụ là kính mến, yêu thương, nhẫn nại, khiêm nhường, chịu đựng... Hãy nghiệm xem, người càng có trách vụ lớn, họ hy sinh nhiều, đóng góp rộng, sả thân cao, nhịn nhục giỏi, nghe chửi không ít, bị rải thư nặc danh bêu xấu, kiện cáo vô cớ lên cấp trên, hiểu lầm đong thành ký... hầu như những bọ Luật Sĩ và Biệt Phái chẳng làm gì nhưng phê bình nhiều nhất, *họ chất lên vai anh chị em mình những gánh quá tải không thể vác nổi, còn chính họ một ngón tay không đụng vào (Lc 11, 46).* Họ là những lãnh đạo « bốc hốt », từ tâm như Chúa cũng không nhịn nổi. Thử nghe Chúa "hài tội" bọ Luật Sĩ và Biệt Phái : *các người Biệt Phái, các người rửa sạch bề ngoài chén đĩa, mà bề*

trong đây tham ô độc ác... Khốn cho các người Biệt Phái, các người đi thu thuế thập phân về bạc hà, rau cỏ và mọi thứ, mà lại nhặng dạ chính trực, lòng yêu mến Thiên Chúa... Khốn cho các người Biệt Phái, các người chuộng chỗ nhất nơi hội đường, thích được chào bái ngoài công trường... Khốn cho các người như mả ẩn tàng, thiên hạ đi lên mà không biết... Khốn cho các người Luật sĩ, các người xây cất mồ mả các tiên tri, còn cha ông các người đã giết họ... Khốn cho các người Luật sĩ, các người cất đi chìa khóa mở đàng hiểu biết ! Chính các người đã không vào, còn những người muốn vào các người ngăn cản... (Lc 11, 37-52. bản dịch của cha Nguyễn thế Thuấn). Riêng thánh Phaolô gửi thư cho tín hữu Thessalonikê, khiển trách bọn ngòi lê đôi mách, bới lông tìm vết : « Ai không chịu làm cũng đừng ăn ! Thế mà chúng tôi nghe nói : trong anh em có một số người sống vô kỷ luật, chẳng làm việc gì, mà chuyện gì cũng xen vào. Nhân danh Chúa Giêsu Kytô, chúng tôi truyền dạy và khuyên nhủ những người ấy hãy ở yên mà làm việc, để có của ăn nuôi thân. Phần anh em, hãy làm việc thiện, đừng sờn lòng nản chí... » (2Th 3, 10-13)

Các Bạn hãy tạ ơn Chúa vì đã ban cho Giáo Đoàn Thánh Antôn Quỳnh những lãnh đạo phục vụ, biết lao mình xả thân vì tập thể; hứng nhận gian nan nguy khó thay cho đồng đội; đi tiên phong trong mọi công vụ; quên gia cảnh để hoàn thành việc chung... Không những thế, mọi người trong Giáo Đoàn ai ai cũng có tinh thần phục vụ cao, ngay cả đến người liệt giường, phế nhân, xem chừng họ chẳng đóng góp công sức gì, nhưng chính mọi hy sinh đau đớn trên giường bệnh, là những cử lễ cao cả dâng lên Chúa, để mọi tổ chức của Giáo Đoàn được vuông tròn, hạnh thông, trơn láng. Cho phép người viết tỏ lòng ngưỡng mộ và khâm phục từng tín hữu trong Giáo Đoàn Fribourg. Quý vị, từ người lớn đến em bé, không phân biệt nam phụ lão ấu, như những mắt xích thép đoàn kết bầu chặt lấy nhau, sức mạnh tràn thế, nhất là sức mạnh của lực lượng đen tối quý ma khó có thể bẻ gãy, bởi tự từng người đã ý thức cao độ, một mắt xích bị đứt, kéo theo từng chùm, như vậy tạo cho quyền lực hỏa ngục có cơ hội khuynh đảo, gây chia rẽ giữa quý vị. Tinh thần đoàn kết trong Chúa đó phải ít là giữ cho được như ngày nay và còn phát triển hơn nữa, không được phép dậm chân tại chỗ, bởi đang khi mọi người tiến lên mà ta đứng lại, tức thụt lùi. Nếu có người nào hỏi Bạn : 'tôi là ai ?' xin Bạn ân cần, nhã nhặn trả lời cho rằng : Tôi là Linh mục, cử hành Thánh lễ trong ngày tổ chức; Tôi là ông lão đang trông coi các cháu, để bố nó rảnh tay trang trí hội trường,

mẹ nó đang múc cơm cho những người lao động cật lực được chút nghỉ ngơi ăn uống; Tôi là Bà cụ, tuổi trọng sức yếu, tay cầm Tràng chuối, cầu nguyện cho tổ chức được mọi sự may lành; Tôi là Bác tài xế, chuyên chở tất cả vật dụng từ nơi mượn về địa điểm tổ chức; Tôi là các Bà mẹ, âm thầm từ canh khuya nhiều ngày trước, cơm nước cho những tham dự viên, khuyến khích chồng con tham gia các sinh hoạt Cộng đoàn; Tôi là các Thanh niên, leo cao, treo biểu ngữ, người chơi đàn, các nghệ sĩ, các Ca viên trong Ca đoàn; Tôi là các thiếu nữ, cắm hoa, lau nhà, bớm bóng; Tôi là các em thiếu nhi, sắp xếp bàn ghế, bán vé xổ, sai đâu đánh đó, tập múa nhiều tháng trước khi tổ chức ; Tôi là các em trong đội giúp lễ ; Tôi là các bé nhi đồng, vui chơi vô tư la hét, cả những lúc nghiêm trang để cha ông, anh chị nhìn thấy bắt gặp lại tuổi thơ đã mất. Thưa Anh Chị, nơi đó, đừng nghi ngờ nữa, những lần tổ chức lớn-nhỏ Anh Chị sẽ gặp tôi. Có thể Anh Chị không gặp người lý tưởng mà Anh Chị đang tìm, nhưng Anh Chị không thể nào không gặp ít là một người đã kể trên, bởi tôi tên Phục Vụ. Anh Chị cứ phục vụ đi, làm cật lực không công, tất Anh Chị sẽ gặp tôi và gặp lại chính mình. Thưa Anh Chị, địa ngục không đâu xa, chính khi Chúa bị vất ra khỏi linh hồn. Nói ngược lại khi ta làm bất cứ việc bé nhỏ cho tha nhân vì danh Chúa, xem hạnh phúc và cái đau của tha nhân là của mình.... chính là lúc ta đang sống trong thiên đàng. Không chỉ giáp mặt lúc không giờ, canh khuya nhưng là ngay phút đầu của mỗi tổ chức. Xin mời Anh Chị đến và làm được những gì có thể. Vườn nhà Chúa rng mệnh mông, việc làm nhiều vô tận. Chỉ một cái vô tận, cả và loài người ra công cũng không làm xuể, hưởng chi nhiều cái vô tận, lắm cái mệnh mông, rộng đến vô chừng.

Đúng một giờ sáng ngày hôm sau, việc hoàn tất, ông Quản gia và mọi người chúng ta ai cũng hài lòng, hẹn gặp nhau trong dịp tới.

Bạn ơi ! biết nói lời gì với bạn trước khi chia tay. Chia tay là xa mặt nhưng không cách lòng. Không cách lòng bởi công việc của Bạn, của mọi người, trong đó có phần bé nhỏ của tôi đã nối kết chúng ta lại, một sợi dây thiêng liêng mà chỉ có thể gặp lại nhau trong phục vụ. Không chỉ giáp mặt trong phục vụ nhưng còn thấy cả nét đẹp tâm hồn, nét đẹp này thật quý hiếm. Trân trọng giữ nó và phát triển thêm lên nhé Bạn.

Làm phước tay phải không cho tay trái biết, thì lời cảm ơn có nghĩa lý gì, mà đây đâu phải làm phước nhưng là phục vụ. Làm phước là nghĩa cử tốt song phục vụ thật cao đẹp.

Các Bạn và tôi chắc rằng, đêm hôm đó chúng ta ngủ rất ngon, có người mơ thấy thiên thần. Không ai hoảng kinh hãi vì nằm chung với... mắt nhắm nhưng thật hạnh phúc bởi thân các Bạn tiết ra một loại mùi hôi « phục vụ » sau giờ lao động đêm vất vả, một trái tim tỏa sáng tình đoàn kết, yêu thương. Như vậy đã đủ rồi, dù phải trả giá đắt hơn nữa cho một giấc ngủ thiên thai, thanh thoát, yên bình. Rồi ngày nào đó khi giấc ngủ dài cuộc đời bừng sáng, trước Thánh Nhan, Bạn hân hoan vui sướng với đôi tay đầy ắp công nghiệp.

Tân Bình

Đứng lên

Thân tặng Bạn bài suy niệm của Đức cha Phạm minh Mẫn, nhân ngày 23. 03. 1998, khi được bổ nhiệm làm Tổng giám mục Sài Gòn.

Thiên Chúa cần một người cha cho dân mình,
Ngài chọn một cụ già
Thế là Abraham đứng lên....

Thiên Chúa cần một người phát ngôn,
Ngài chọn một anh chàng vừa nhút nhát, có tật nói ngọng
Thế là Môse đứng lên....

Thiên Chúa cần một thủ lĩnh để hướng dẫn dân Ngài,
Ngài chọn một cậu thanh niên nhỏ nhất, yếu nhất trong nhà
Thế là Đavít đứng lên....

Thiên Chúa cần một tảng đá để làm nền cho ngôi nhà Giáo Hội,
Ngài chọn anh chàng chổi đạo
Thế là Phêrô đứng lên....

Thiên Chúa cần một gương mặt để diễn tả tình yêu cho nhân loại,
Ngài chọn một cô gái điếm
Đó là Maria Mácdalêna....

Thiên Chúa cần một chứng nhân hô lên sứ điệp của Ngài,

Ngài chọn một kẻ chuyên bắt đạo
Đó là Phaolô gốc thành Tác-xô....

Thiên Chúa cần một ai đó để quy tụ dân và đi đến với những
người khác,
Ngài đã chọn Bạn
Dù Bạn run sợ, lẽ nào Bạn không đứng lên... ?

Xuân Trư Bát Giới 07